

В пам'ять про бабусю

Дейл Сирл
(ґрунтується на реальних подіях)

Ця історія сталася у Мексиці.

Сьогодні був перший день святкування *Діа де Муертос*, або Дня пам'яті померлих. Це була особлива нагода згадати близьких, які померли. Ліян завжди любила слухати історії про своїх родичів. Це давало їй відчуття, наче вони поруч з нею, хоча вона ніколи з ними не бачилася.

Однак цього року все було інакше. Бабуся Ліян не буде святкувати з ними. Вона померла лише кілька місяців тому. Цього разу абуела (бабуся) буде серед членів сім'ї, про яких вони будуть згадувати разом.

Ліян дотягнулася та ніжно доторкнулася до світлини бабусі на *офренді*

(прикрашеному домашньому олтарі на згадку про померлих). Вона та її сестри, Меган та Лейлані, старанно працювали весь тиждень, щоб підготувати його. Вони з турботою прикрасили стіл. Вони зібрали разом світлини членів своєї сім'ї. Також вони розмістили на *офренді* речі, що нагадували про їхніх близьких.

Меган поставила на стіл пляшку газованого солодкого напою.

"Бабуся любила цей напій, — сказала Меган. — Він має стояти на нашій сімейній *офренді*".

Ліян згадала, як відвідувала бабусю та пила з нею солодкий газований

Завдяки Ісусу Христу
ми всі воскреснемо.

напій. Бабуся ставила їм запитання і слухала їхні історії. Це було саме те, що допоможе їм пам'ятати про неї. Коли Ліян дивилася на солодкий напій, це спонукало її бути хорошою слухачкою, якою була бабуся.

Мамі зайшла в кімнату з тарілкою *пан де муерто* (поминального хліба). Сестри Ліян підбігли до неї, просячи спробувати шматочок. Це був особливий солодкий хліб, який люди по всій Мексиці їдять у поминальний день.

"Ми спробуємо його пізніше", — сказала мамі. — Зараз ця тарілка нехай постоїть на *офренді*, біля світлини бабусі". Вона поставила її на стіл. "Виглядає чудово! Тепер нам потрібно лише почекати, поки папа повернеться додому після роботи". Вони з дівчатами сіли на диван, щоб зачекати.

"Я сумую за бабусею", — сказала Ліян. — Я б так хотіла, щоб ми могли побачити її зараз знову".

Мамі міцно обняла Ліян. "Я знаю. Я теж за нею сумую. Мені допомагає знання про те, що завдяки Ісусу Христу ми всі воскреснемо. І завдяки тому, що ми були запечатані у храмі, одного дня ми будемо разом як сім'я".

Завдяки маминим словам Ліян відчула радість у серці. Вона

думала про те, що колись знову побачить бабусю та міцно її обійме.

Відкрилися двері і зайшов папа. Лейлані зраділа.

"Папа вдома! Час для пан де муерто та гарячого шоколаду!" — сказала Меган.

"І щоб розповідати історії про бабусю!" — сказала Ліян. Хоча вона завжди сумуватиме за бабусею, все ж вона раділа, що може зберігати пам'ять про неї. Вона знала, що завдяки Ісусу Христу одного дня вона знову побачить бабусю. ●

ІЛЮСТРАЦІЇ ЛІЗ БРІЗЗІ

